

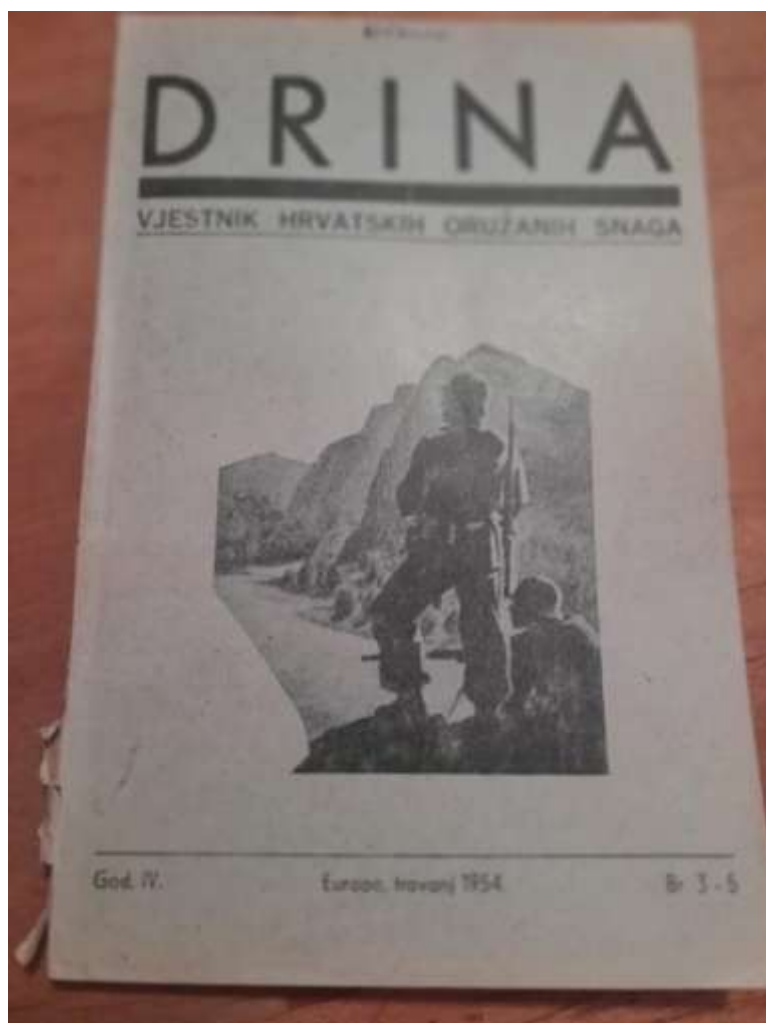
Mile Boban

OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA (27. dio)

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/Zzx_POVEZNICE.htm
 UVOD U OPIS – “OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA” – DRINA br. 2 1963. (2.dio) – Otporaš
<https://otporas.com/uvod-u-opis-od-ivan-planine-do-bleiburga-drina-br-2-1963-2-dio/>

15. svibnja

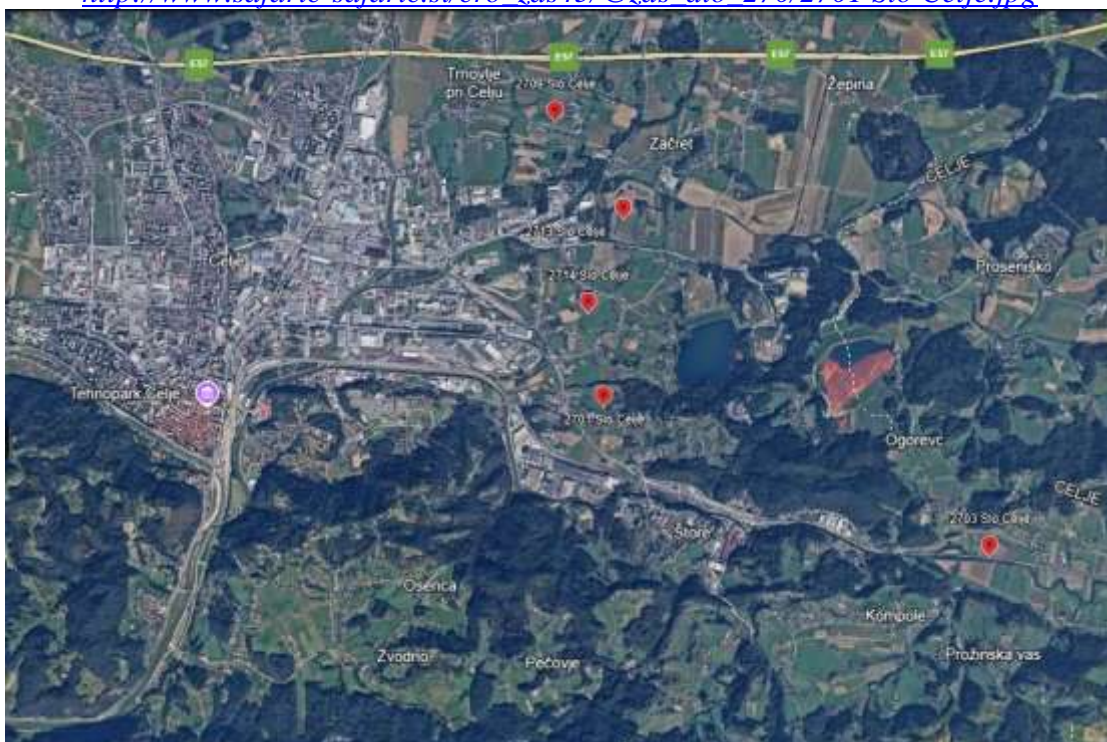
Pod utjecajem radio vijesti od strane partizanske armije i divizija, da glavnina hrvatske vojske na Bleiburgu upravo kapitulirala, dio hrvatskog zbjega u ulozi zalaznice takodjer je podlegao ovoga dana. Preostalo je, da borbu vode dalje male skupinice od jačine nekoliko desetaka vojnika do jedne satnije, koje su se vraćale u domovinu s namjerom, da dalje nastave borbu.

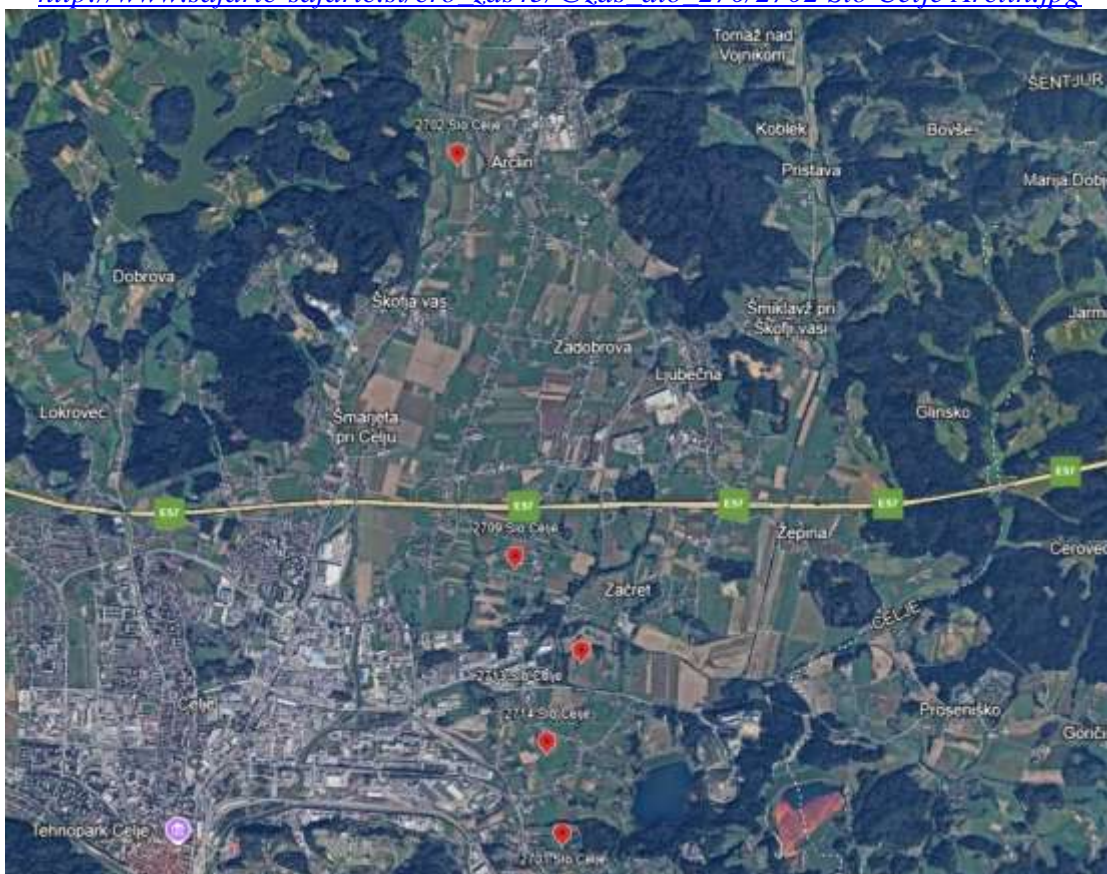
*Ovaj opis je napisao Poručnik HOS-a DŽAFEROVIĆ K. st. 61-69
 Mo. Mile Boban, Otporaš.)*

Prvo je u 15 sati popustila skupina južno od Celja (2701 Slo Celje), poglavito bojne 8. Lovачkog Zdruga, te pala u zarobljeništvo dviju partizanskih crnogorskih brigada. Ali jedan broj ih se probio pokraj Celja u pravcu sjevera (2702 Slo Celje).

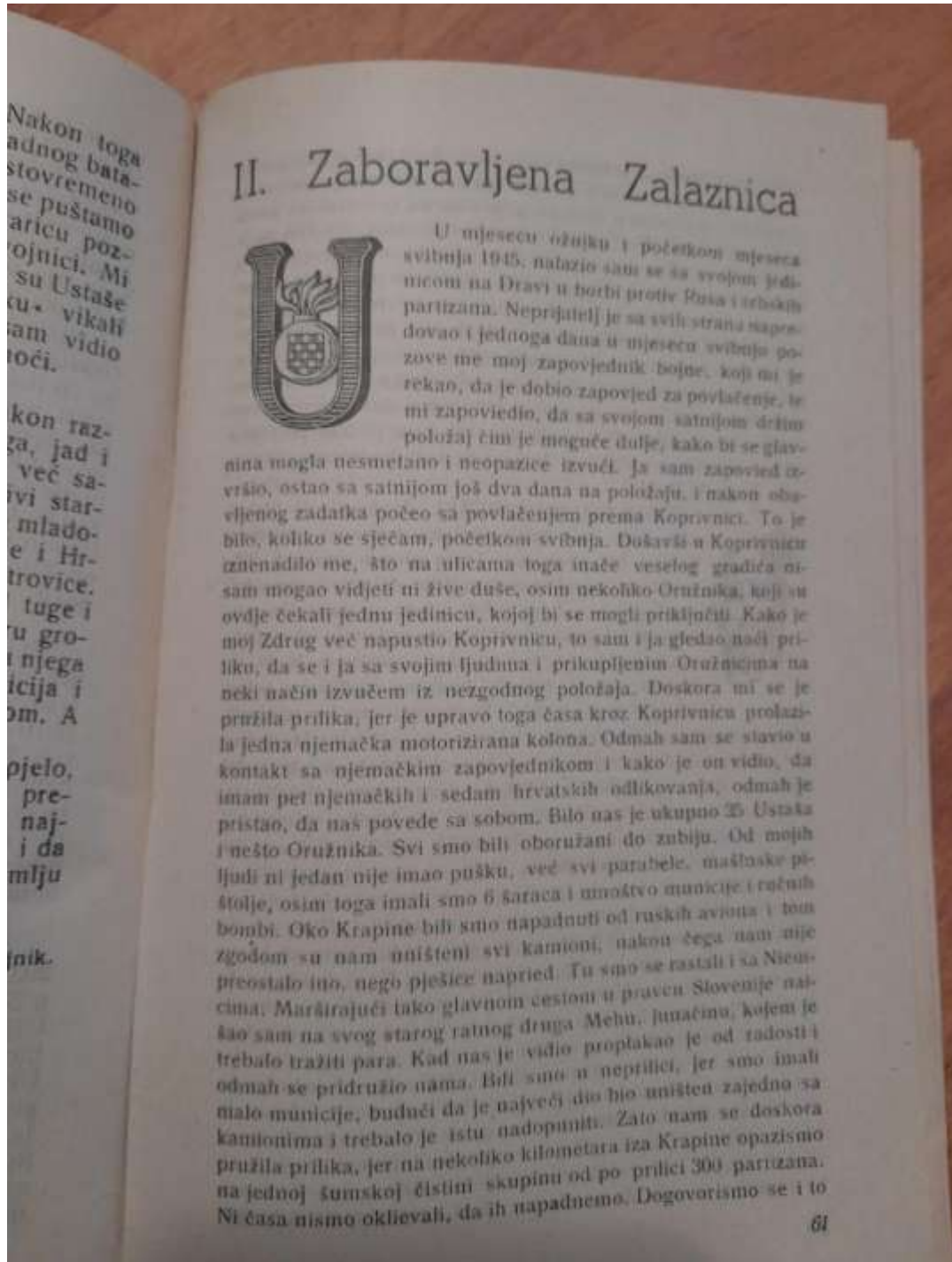
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2701_Slo_Celje.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2702_Slo_Celje_Arclin.jpg

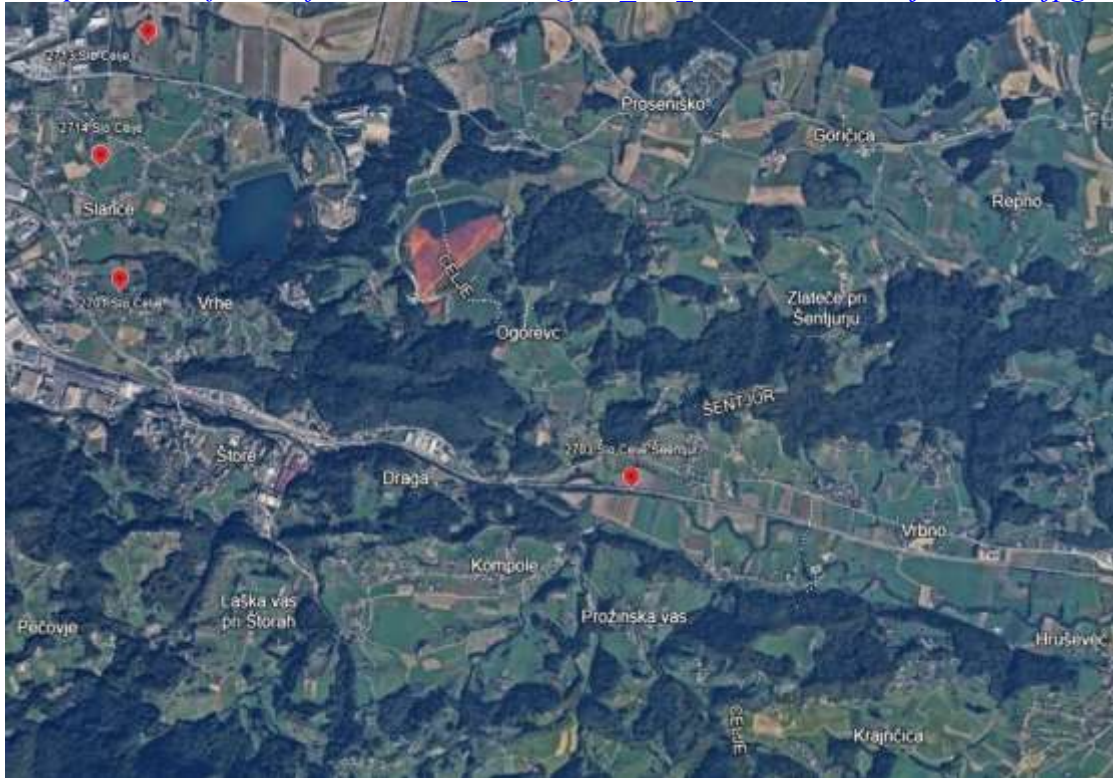

Veze sa ostatcima divizija raspale su se. Kružoci boraca bivali su uništavani ili su se skrivali, da vide što će donijeti naredni dan, ili su polazili put domovine bez borbene namjere, ili su manje skupinice, ojačane očevidcima partizanskih zločina, kretale s oružjem, u namjeri, da se domognu hrvatskih šuma.

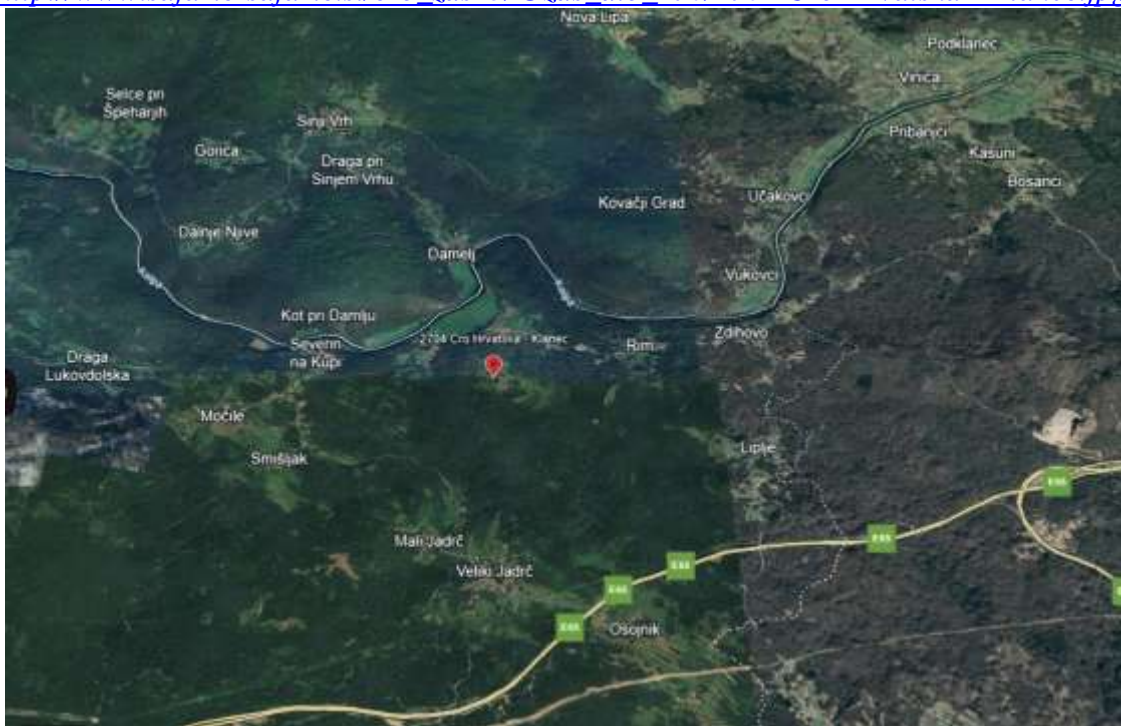

Jedna manja skupina od 62. čovjeka pod zapovjedništvom Krune Vučićevića, na vijest ovoga dana, da zapadni saveznici vraćaju partizanima hrvatske čete, vratila se je s oružjem od Celja ([2703 Slo Celje](#)) put Hrvatske ([2704 Cro Hrvatska - Klanec](#)). Imali su sa partizanima okršaj u selu Klancu kod Stubičkih Toplica ([2705 Cro Stubičke Toplice](#)), gdje su izgubili dva čovjeka. Po danu su se skrivali i spavali, a po noći išli naprijed. Dospjeli su do Kutine ([2706 Cro Kutina](#)) i u Krču ([2707 Cro Krč](#)) na 18. lipnja dogovoreno se razišli.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2703_Slo_Celje_Sentjur.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2704_Cro_Hrvatska_Klanec.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2705_Cro_Stubičke_Toplice.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2706_Cro_Kutina.jpg

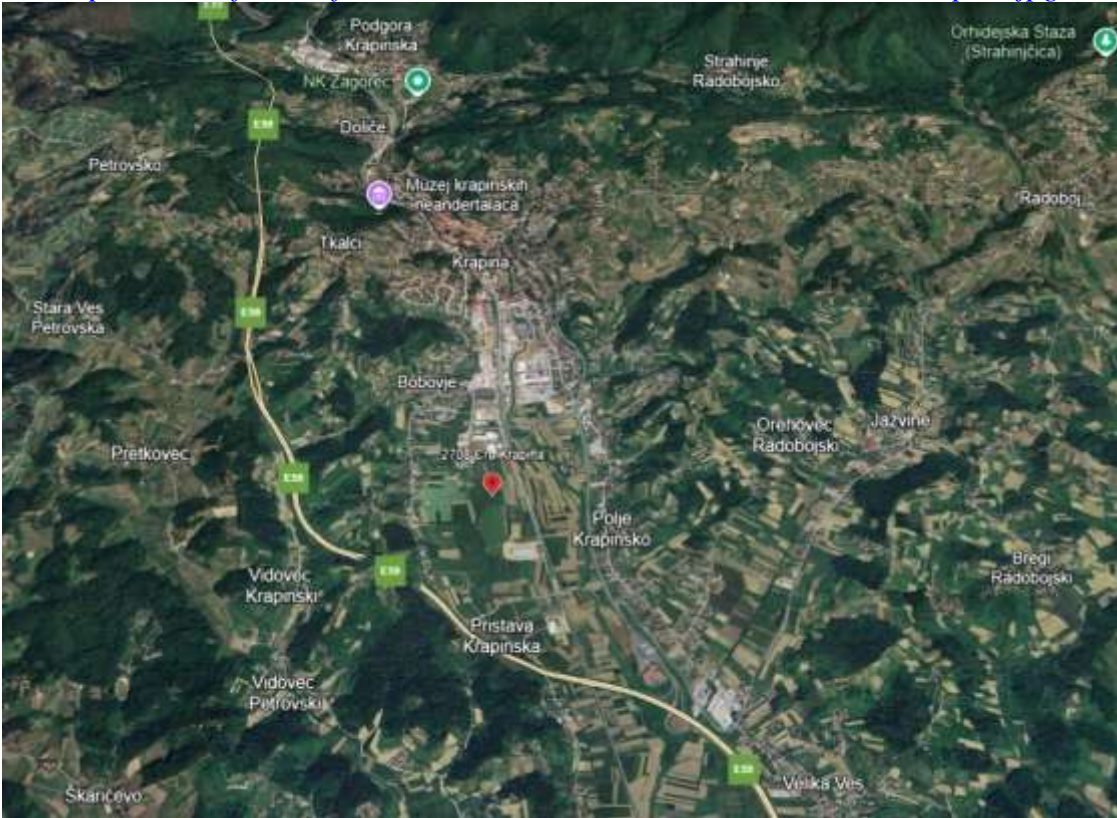

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2707_Cro_Krč_Novi_Marof.jpg

Bilo je "zaboravljenih zalaznica". Jedna takova pod zapovjedništvom poručnika K. Džaferovića, sastavljena od 35 ustaša i nešto oružnika, svi do zubi naoružani, prije napuštanja Hrvatske kod Krapine (2708 Cro Krapina)) napala je iz zasjede sa svim oružjem jednu skupinu od 300 partizana, koja je upravo na njih bila naletjela. **Malo koji od tih partizana ostao je živ.** Prešavši u Sloveniju i nailazeći svuda na neprijateljsko držanje Slovenaca prema hrvatskoj vojsci, **nastavili su oprezno probijati se put Celja (2709 Slo Celje).** **Bilo je već dva dana poslije 15. svibnja, još na domaku domovine, kada su probijajući se bez sigurnije orijentacije, naišli u jednom selu na 90 domobrana i ustaša, poklani noževima na najzvjerskiji način.** Nekima je lice bilo samo jedna krvava masa, drugima prerezani vratovi, trećima su bile lopatama i sjekirama raskoljene glave, a svi su bili povezani žicom. **Bili su nagovoreni od slovenskih seljaka, da se vrate u njihove selo i odmore. Kada su bili zaspali, nahrupili su na njih partizani zajedno sa seljacima, svladali ih i onda masakrirali. Osobito su se u tom ubijanju isticale žene.** Prodrijevši Džaferović u selo i rastjeravši ubojice, pronašli su u njemu još 30 ustaša i domobrana i oslobodili ih. Bili su crni i krvavi od zlostavljanja. Neke su seljaci bili izboli vilama. Zarobili su nešto teškog oružja, jedan njemački kamion i benzina. Ugibajući se opasnostima putem, bili su skrenuli nazad. Dospjeli su opet u Hrvatsku (2710 Cro - - - Cro). Produžili su dalje voditi borbu, dok od cijele skupine nisu preostala samo 4 čovjeka na životu, koji su na koncu bili zarobljeni. Ti su među drugima bili odvedeni na jedno mjesto masovnog ubijanja, tu se dvojica pritajili, kao da su mrtvi. Oni su ostali živi svjedoci, da svjedoče kako je završila jedna takva zalaznica i da se po tome primjeru može dočarati, kakva je sudbina bila desetaka tako zarobljanih. (*"Drina", Madrid, travanj 1954., br. 3-5. Članak "Zaboravljena Zalaznica".*) (*Kao vjerodostojnost ovog opisa prilažem sliku časopisa DRINA br. 3-5 travanj 1954., i sliku stranice "Zaboravljena Zalaznica"*)

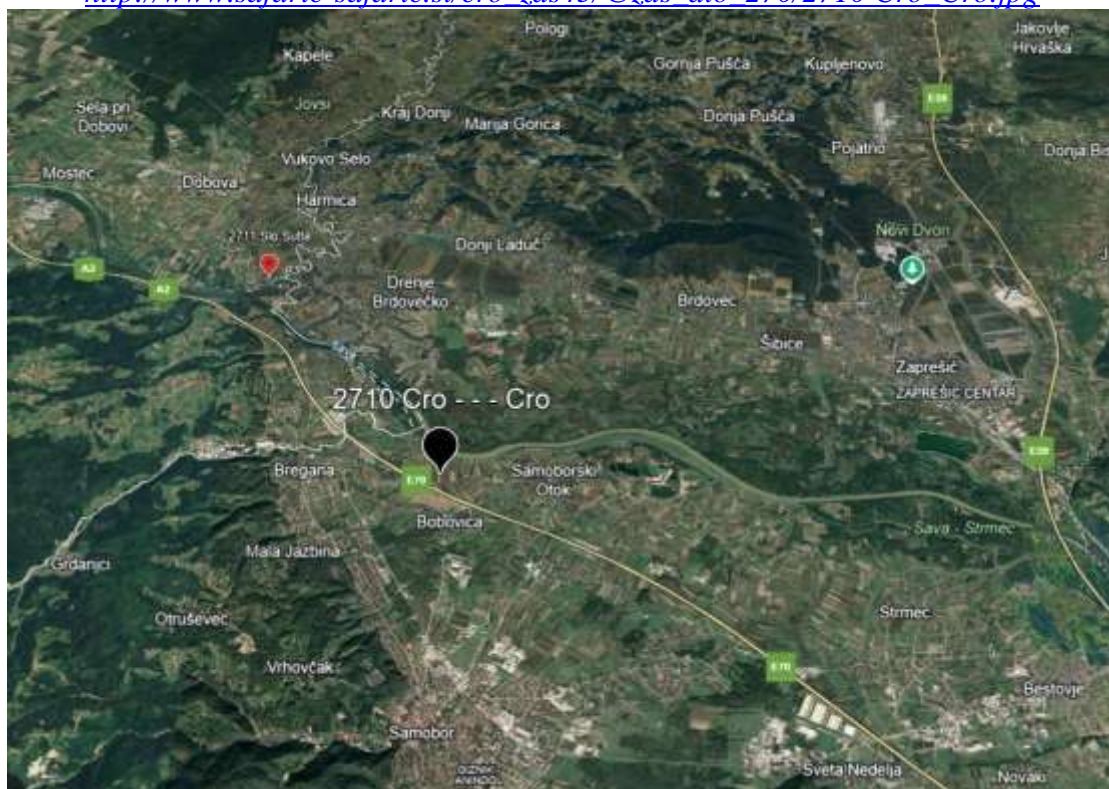
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2708_Cro_Krapina.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2709_Slo_Celje.jpg

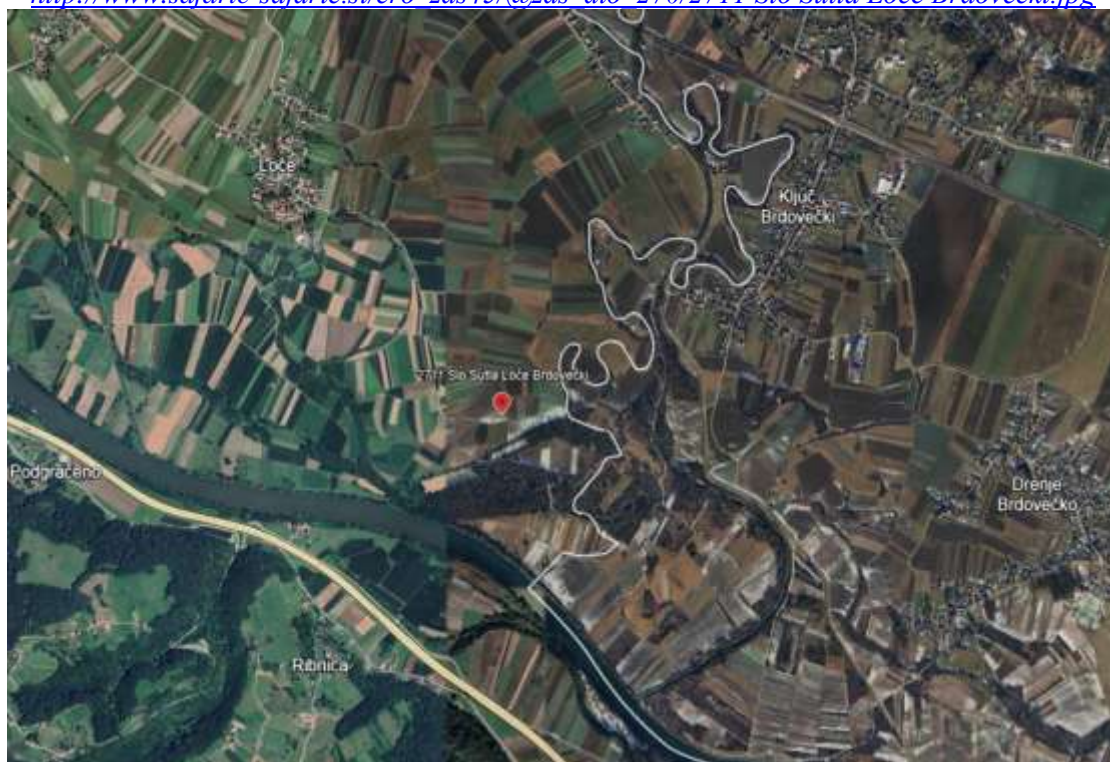

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2710_Cro_Cro.jpg

Ovo su bili normalni podvizi i doživljaji mnogih hrvatskih "zaboravljenih zalaznica", koje se nisu htjele predavati krvožednim jugopartizanima. Partizani su bili pohvatili svu silu izbjeglica, koji su se bili na slovenačkom prostoru između Sutle (2711 Slo Sutla) i Savinje (2712 Slo Savinja) razbježali po šumama.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2711_Slo_Sutla_Loče_Brdovečki.jpg

[http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/\(@zds dio 270/2712 Slo Savinja Laško.jpg](http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/(@zds dio 270/2712 Slo Savinja Laško.jpg)

U jutro ovoga dana zapovjednik svih njemačkih i hrvatskih trupa prije povlačenja iz Hrvatske, general-pukovnik Loehr, iz Grifena u koruškoj dobrovoljno je prešao iz engleskog u partizansko zarobljeništvo u Mariboru. Ova jedna salonska (stara austrougarska!) dobroćudnost nije bila na svome mjestu. *(Da se je njemački general-pukovnik Loehr predao Englezima, doživio bi istu sudbinu koju su doživjeli hrvatski vojnici i hrvatski civili koje su Englezi izručili jugoslavenskim partizanima na klanje, mo. Mile.)*

U Zagrebu ulica s nazivom Milke Planinc?!!!
 Strava i užas!!!
 Zlo i naopako! piše Božo Šimunović

Na Kočevskom Rogu je 1945. vježbala partizanke kako da zarobljeniku jednim potezom noža odrežu testise i penis. Dovedi bi zarobljenike, vezali ih za stol i onda na njima vježbali. Na živim ljudima bi vježbali i vadjenje srca, a na ženama vadjenje maternice. Tako su ih ubijali svaki dan. Te žene partizanke su kasnije to činile i na drugim mjestima - stratištima.

Milka Planinc je zločinac veliki!

U partizanima, da dokažete da ste im odani, morali ste ubiti nekog svog. To je sve opisano u knjizi “**Svi umiru jednako**”. Takve partizanske ubojice koji bi se poslije opijali i pričali o tome što su radili bili bi likvidirani. Na Bledu, u odmaralištu, bi se odmarali i dobivali nagrade za genocidno ubijanje. Prva nagrada je bila za onog koji je ubio najmanje 3 000 zarobljenika. “Pobjednička” partizanska vojska nije mogla imati ranjenike bez ruke ili noge - tako je naredio ”DRUG TITO”!, pa ih niste niti mogli vidjeti na boračkim proslavama, jer ih više nije niti bilo.

<https://otporas.com/od-ivan-planine-do-bleiburga-12-dio-general-boban-dosavsi-sa-svojim-jurisnicima/>

16., 17....svibnja

Zakašnjele manje hrvatske skupine i družbe, koje su se spretno i sretno ugibale partizanima na glavnim putovima, strujale su, pristizivale i prolazile mimo Celja ([2713 Slo Celje Teharje](#)) i poslije 15. svibnja, a koji dan još kasnije. Ispočetka još nisu gubili nadu, da će se probit do Engleza, iako su se sve više pronosili glasovi, da Englezi Hrvate vraćaju. Međutim, ove su im se nade od 17. svibnja raspršavale, kada su svojim očima vidjeli prve povorke vraćenih hrvatskih izbjeglica, koji su kao zarobljenici sprovedjeni od sjevera prema domovini.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2713_Slo_Celje_Teharje.jpg

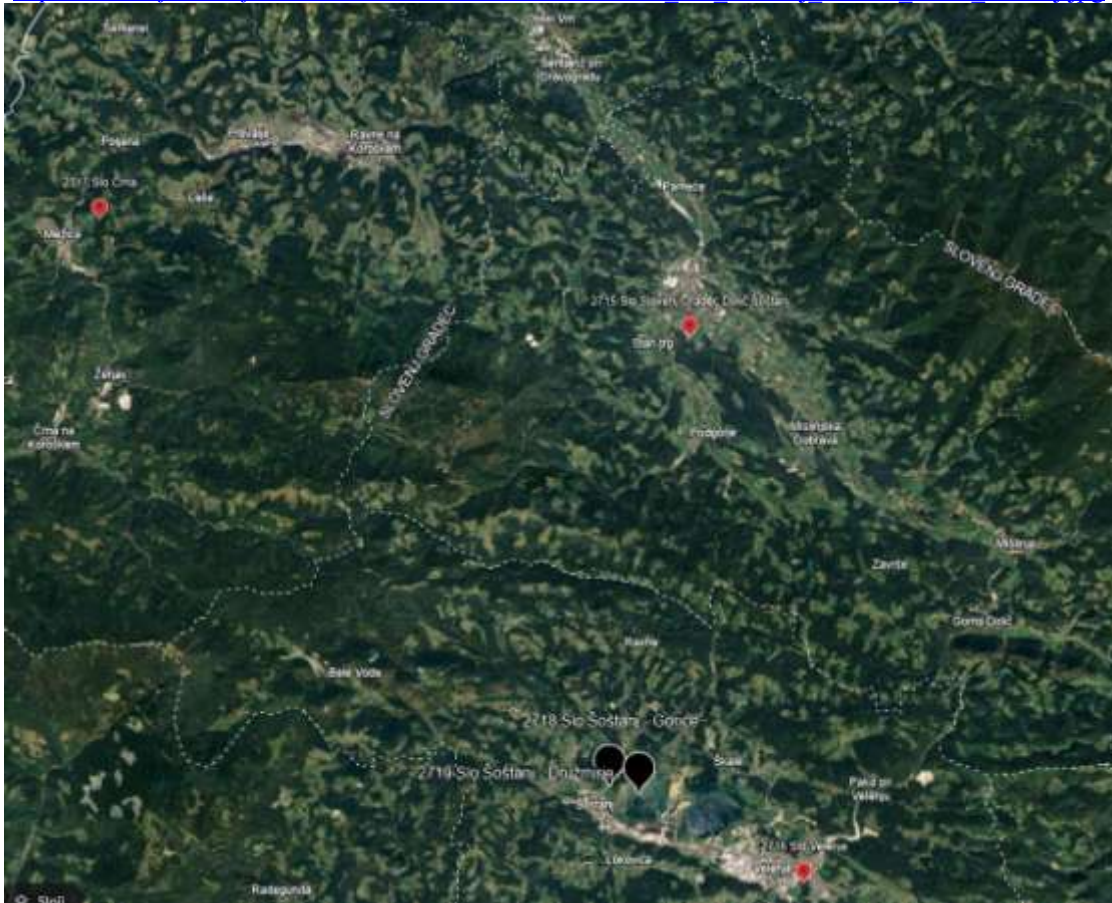
SUSRETS KOLONOM SMRTI

Ovih dana odigrao se je na potezu Celje (2714 Slo Celje) - Slovenjgradec (2715 Slo Slovenj Gradec) potresan susret. Naime, posljednji živi i službeni ostatak već mrtvog zbjega, ostatak njegove zalaznice, susreo se je s mrtvim zbjegom iz suprotnog pravca. Ostatak zalaznice - jedino moguće na pravcu Celje - Slovenjgradec - susreo se je s čelom hrvatskih mučenika, postali Titovom kolonom smrti.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2714_Slo_Celje_Teharje.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2715_Slo_Slovenj_Gradec_Dolič_Šoštanj.jpg

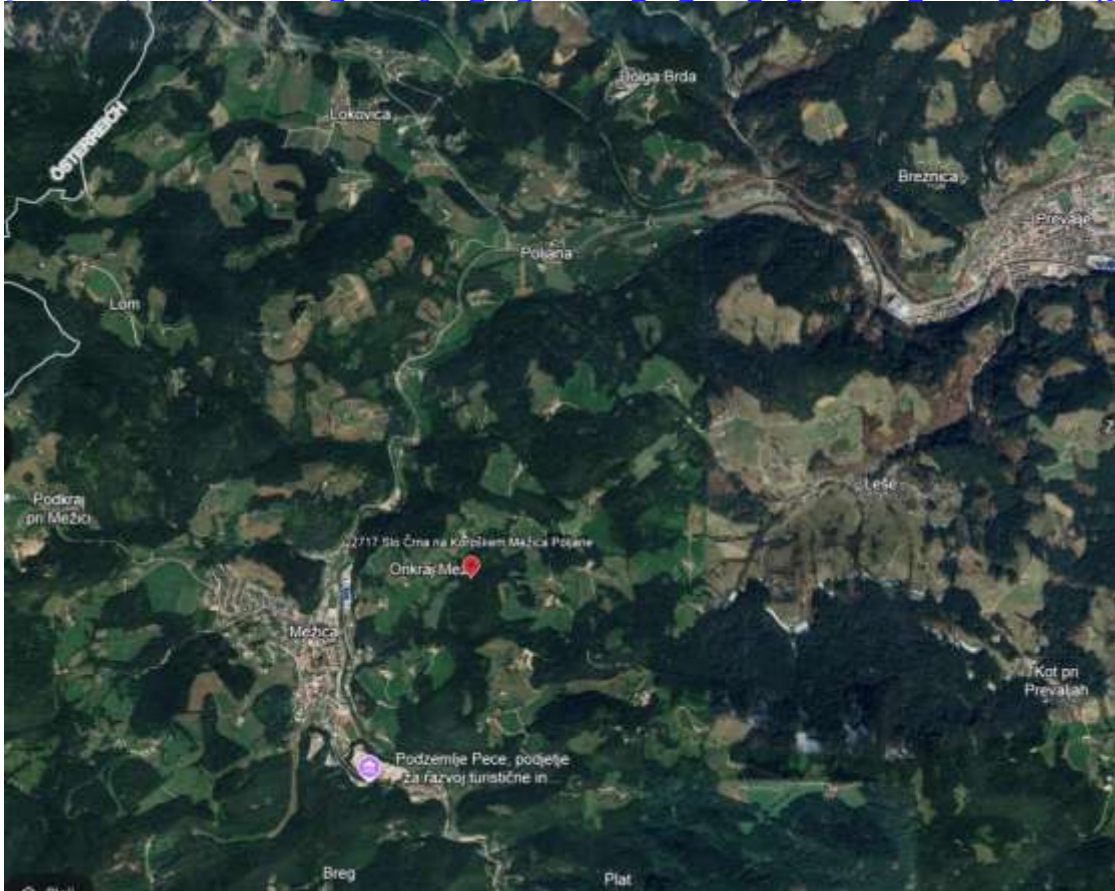

Jedna je skupina od šest - sedam stotina ljudi, još dakle nesrušene slobode, idući dalje, na 17. svibnja kod rudarskog mjesta Velenje (2716 Slo Velenje) srela jednu hrvatsku kolonu, koja je bila čelo Titove kolone smrti. Susret je bio veoma potresan. Od zarobljenika skupina je čula, da su ih partizani poslije prve prerade uputili naprijed, a sami stali otraga vršiti čišćenje, t. j. ubijanje hrvatskih vojnika i građana na području Slovenjgradeca, Črne (2717 Slo Črna na Koroškem Mežica Poljane) na Koroškem i drugih mjesta. (Nekako mi se ovdje opet dozvoli staviti slovu "U" koje sam 1959. god. našao na radilištu gradnje jedne škole u Slovenjgradecu. Mo. Mile Boban.)

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2716_Slo_Velenje_Šoštanj.jpg

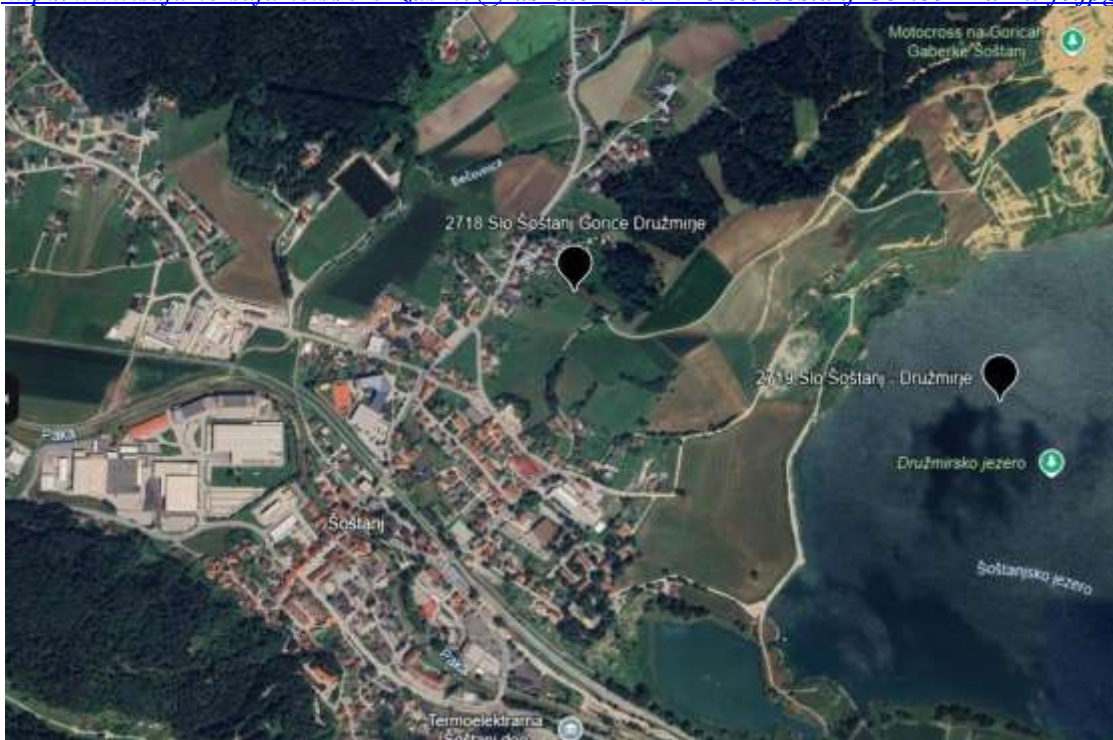

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2717_Slo_Črna_na_Koroškem_Mežica_Poljane.jpg

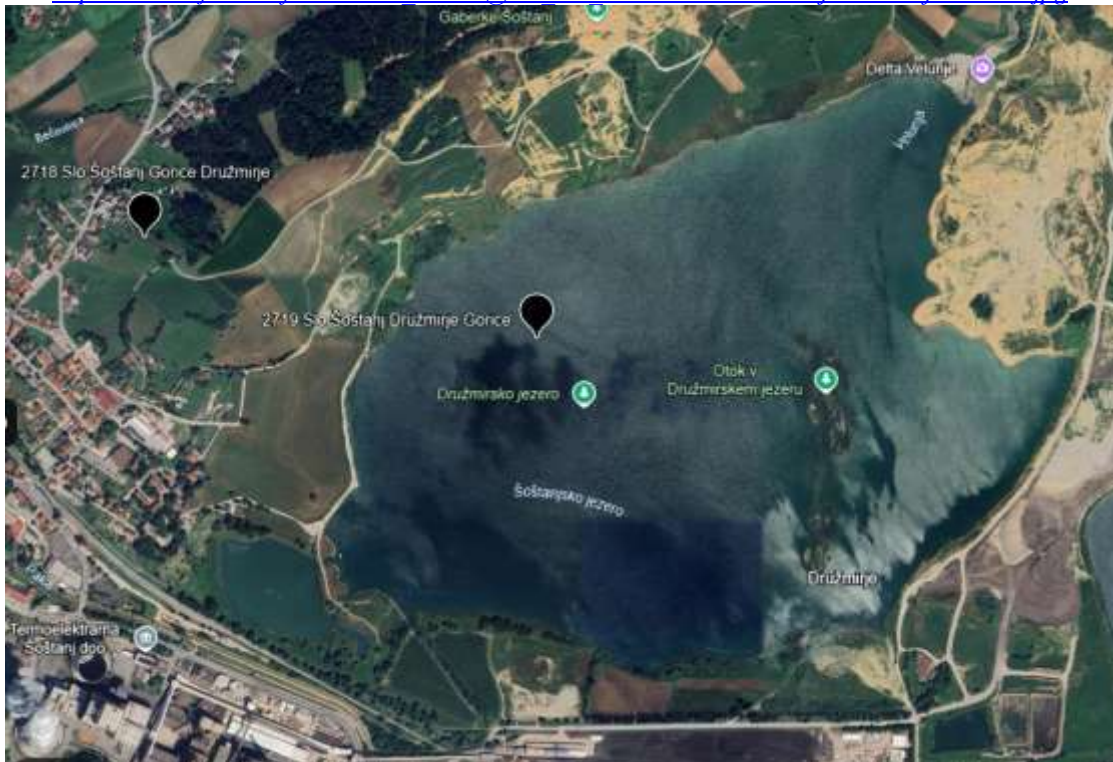

(Tvrdnja da je 17.svibnja kod rudarskog mjesta Velenje bio susret, što je moguće i logično. **POSJEDUJEM DOKUMENTACIJU SVJEDOČENJA, DA JE BILO MASOVNO UBIJANJE KOD ŠOŠTANJA ili TOČNO NA LOKACIJI „GORICE“ (2718 Slo Šoštanj - Gorice) TE JOŠ SUSJEDNO NASELJE SADA VEĆ POTOPLJENO SELO „DRUŽMIRJE“ (2719 Slo Šoštanj - Družmirje), A BILO JE UBIJENO NEKOLIKO HILJADA LJUDI, UGLAVNOM SU TO BILI HRVATI. VREMENSKO SE NEKAKO PODUDARA TAJ POKOLJ. Zna se da je pridošla jedna jedinica iz Osijeka kao „Hrvati !?“ da su izvršavali noćne pokolje – ta četa je imala oko 85% četnika !!! --- dragutin).**

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2718_Slo_Soštanj_Gorice_Družmirje.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2719_Slo_Šoštanj_Družmirje_Gorice.jpg

"U" slovo koje sam 1959, našao u Slovenjgradecu kopajući podumintu za jednu školu.

Zarobljenici su govorili povorci, da im je s oružjem dalje uzalud ići, jer da će ih Englezi najzad sve povratiti Titu.

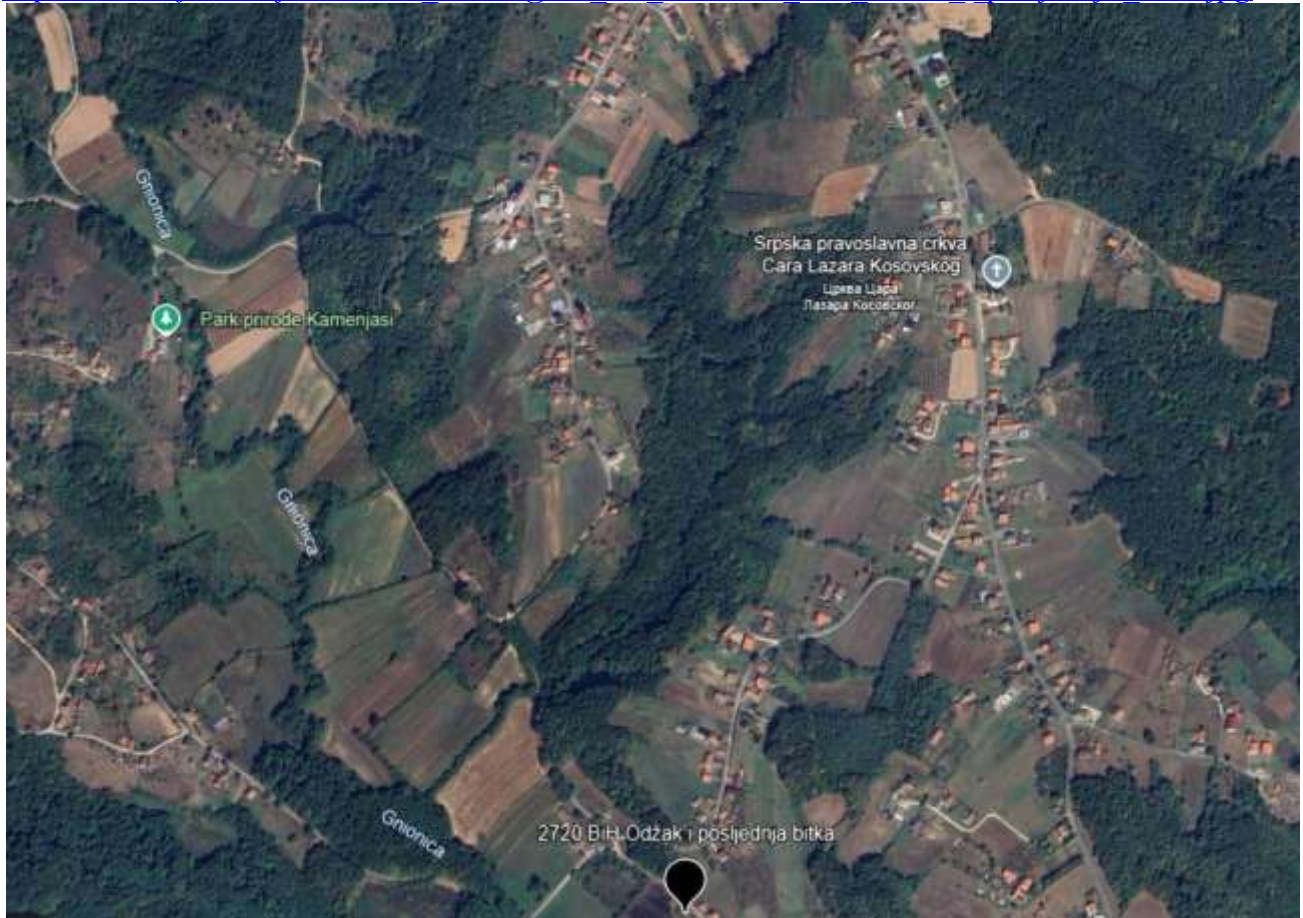
Časnici su tada preporučili, da se svatko snalazi kako može, jer da je sve izdano. Jedni od skupine odlučili su se krenuti u šumu, a drugi, uništiti svoje oružje, priključiti se koloni zarobljenika

PRODUŽENJE ODPORA

Tako je za Hrvate završio redoviti, službeni rat. Međutim, hrvatski otpor partizanima nije. Mnogo je poletnih časnika, odvažnih vojnika i primjerni generali Boban i Luburić, razbježavši se najprije, vraćali se put domovine, gdje su kao skupine, skupinice i rojevi ili družbe produžili borbe i gotovo svi u njima izginuli. **Borbe su trajale sve do konca 1948. godine.**

Posebno spomena vrijedna je borba, vodjena na Odžacima ([2720 BiH Odžak](#)), u uglu između rijeke Bosne i Save, jer ona spada vremenski među borbe na povlačenju, preživjevši ih još za dva tjedna. *(Za podsjetiti je današnju hrvatsku mladež o toj posljednjoj bitki borbe za našu neprežaljenu Prvu hrvatsku Državu u dvadesetom stoljeću sa tri inicijala NDH, prilažem ovdje par slika i neke informacije sa Wikipedije. Mo. mile Boban.)*

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_270/2720_BiH_Odžak_i_posljednja_bitka.jpg

[194504 Bitka za Odžak–Google dragutin](#)

Informacije - Opis

Bitka za Odžak je posljednja bitka koju su na prostoru NDH organizirano vodile oružane snage NDH protiv narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije. Bitka je također poznata i kao jedna od posljednjih bitaka Drugog svjetskog rata na tlu Europe. Srpske novine NIN u broju od 1. lipnja 1975. pišu: [Wikipedia](#)

Lokacija: [Odžak](#)

Datum: 19. tra 1945. – 25. svi 1945.

Mjesto: [Odžak](#) i okolica, [NDH](#) (danas [BiH](#))

Vrijeme: 19. travnja – 25. svibnja 1945.

Kod povlačenja naime iz Bosne koncem travnja 1945., mnogo vojnika, koji se više nisu mogli na vrijeme povući, a baš iz odžačkog kraja, i koji su se sami isticali kao naoružani hrvatski seljaci iz toga kraja, kao i mnogo priključili se baš seljaka, ukupnog broja oko 3.000 ljudi pod vodstvom Petra Rajkovića i satnika Čalušića, pružali su partizanima čitavog mjeseca svibnja ljuti otpor. ovi su protiv njih morali upotrijebiti tankove i avijaciju. Svladali su ih tek koncem mjeseca svibnja, čime je istom službeno bio završen rat. Nu sličnih manjih borba bilo je vodjeno do konca 1945. i na više drugih mjesta.

Nastavlja se (28. dio) SJEVERNI - LUČNI PUT